

سونامی سالمندی ایران در راه است .

یکی از مسائل عمده جمعیتی عموماً در کشورهای جهان مسئله سالخوردگی جمعیت و پیامدهای ناشی از آن است . سالخوردگی یا پیر شدن جمعیت ، عبارت است از افزایش روز افزون نسبت سالمندان در مقایسه با سایر گروه های سنی . به عبارت دیگر ، مرحله ای است که طی آن افراد سالمند نسبت بیشتری از کل جمعیت را به خود اختصاص می دهند . بر اساس نتایج سرشماری های عمومی نفوس و مسکن سال های 1335 تا 1395 (طی 60 سال) تعداد جمعیت سالمند کشور (جمعیت 60 سال و بالاتر) به طور میانگین سالانه 3/2 درصد رشد داشته است .

رشد مذکور بیانگر فزونی سرعت رشد جمعیت سالمند در مقایسه با رشد جمعیت کل کشور و پیش بینی افزایش تعداد و سهم سالخوردگان در سال های آتی است . بر اساس آخرین آمار رسمی ارائه شده ، تعداد سالمندان ایران برابر با 4871518 نفر می باشد که پیش بینی می شود در 5 سال آینده به مرز 6 میلیون نفر خواهد رسید .

همچنین طبق آمارهای سازمان ملل ، کشور ایران در سال های 2050 میلادی / 1430 شمسی جزو پیرترین کشورها و از میانگین سنی جهان ، آسیا ، آمریکا ، کانادا و آمریکای لاتین هم پیر تر خواهد بود . آنچه به عنوان روند افزایش جمعیت سالمند ان ایران عنوان گردید ، به خودی خود مهم نیست ، بلکه تبعاتی که این افزایش بر ابعاد مختلف اجتماعی و اقتصادی از جمله بر منابع بخش بهداشت و درمان خواهد گذاشت ، دارای اهمیت و نیازمند مطالعه جدی است .

با افزایش سالمندان مساله بهداشت ، سلامت و تامین آسایش و رفاه آنان در جامعه هر روز ابعاد تازه و گسترده ای پیدا می کند . باید قبول کرد که سالمندی يك فرآیند طبیعی است و نمی توان آن را متوقف و یا معکوس نمود ، بلکه می توان با مراقبت های صحیح و ساده به سالمندی توأم با سلامت رسید . بنابراین برنامه ریزی برای پدیده سالمندی قبل از آن که يك موقعیت بحرانی پدید آید يك اقدام كاملاً الزامی می باشد ، تا سالمندان بتوانند از دوران سالخوردگی شاد و موند ، لذت برده و به عنوان يك جزء يك پارچه با جامعه تلقی شوند .